

[Glistrup]

Dette direktiv, som nu er under opsejling, bryder totalt med det, man hidtil har haft: Vi indfører den store, dejlige, vidunderlige liberalistiske frihed, sådan at vi bliver tvunget til at holde op med at føre den bureaukratrestruktionspolitik, der foreløbig har jaget danske skibe ud, og som vil jage andre danske virksomheder og gode, initiativrige danske Gründere ud, som skal lave noget godt her i landet.

Det er derfor, at dette direktiv er så epokegørende, og det er derfor, at det er lykkeligt, at regeringen omsider er vågnet op til totalt at omsadle fra de 5½ års depressionspolitik, regeringen hidtil har ført.

Formanden:

Samtidig med, at jeg anmeldte økonomiminister, blev der anmeldt en privatist, så nu tager vi også hr. Berlau for en kort bemærkning og derefter hr. Jens Thoft.

(Kort bemærkning).

Berlau (FK):

Jeg tror ikke, hr. Glistrup har svært ved at forklare, hvad det er, han mener, og jeg tror såmænd heller ikke, det er fatteevnen hos os andre, der er noget galt med. Men når udgangspunktet er det, hr. Glistrup giver udtryk for, så er der forskelle i den politiske opfattelse af tingene.

Jeg synes, at det er dejligt, at hr. Glistrup giver udtryk for, hvad det er, der er den inderste, hede, varme følelse i dansk erhvervsliv, nemlig at man vil blæse på Danmark: Vi forlader Danmark. Hvis ikke vi kan få det sådan, som vi vil have det, så rejser vi vores vej. Så kan I rende os et vist sted, må det vist hedde. Det er det, der er den varmeste og inderligste følelse i dansk erhvervsliv.

Så må hr. Glistrup ikke bebrejde os, at vi andre siger: Nej, det vil vi ikke være med til, for så er danskheden væk. Hvis man er så unational, hvis man er så forræderisk, så femtekolonneagtigt anlagt, at ens hedeste ønske er at forlade landet og aldrig være her mere og aldrig virke til gavn for fællesskabet, så kan jeg kun sige én ting: Så må de mennesker forlade landet, så må de rejse, og så må vi andre sørge for at drive det danske samfund videre på en fornuftig måde.

Det er dér, skillelinjerne går, hr. Glistrup. Vi andre har fattet pointen i det, man forsøger at sige, men det er politisk forkert, og det er det, der er den afgørende forskel.

Jens Thoft (SF):

Regeringen opfører sig i denne her sag som bestyrelsen i et pengeinstitut, der har sat hele egenkapitalen over styr, og som derfor kigger sig om i verden: Hvor er der en stor pengetank, vi kan fusionere med? Men prisen er altså, at man mister sin selvstændighed. Det er jo ikke den gamle bankbestyrelse eller pengeinstitutbestyrelse, der så sidder ved roret. Så er det jo dem med den store pengekasse.

Det er da rigtigt, at regeringen har forgældet os ud over alle grænser, og det er da også rigtigt, at der nok kunne være behov for at fusionere med en større pengetank. Men er regeringen villig til at sælge den selvstændighed på en lang række afgørende områder, den er i gang med at sælge? Og hvis den er villig til det, lad os så få at vide helt klart, at det er det, det handler om.

Naturligvis vil renten falde som følge af liberaliseringen. Jeg ved da godt, at for regeringen har det været afgørende på denne her måde at fastholde kursniveauet og optimismen hos de kræfter i det store erhvervsliv, som har støttet regeringen, men perspektiverne er skræmmende.

Når ministeren siger: Jamen det er simpelt nok at fastholde skattekontrollen, det er simpelt nok at fastholde vore skatteordninger – så vil jeg fastholde, at det er humbug.

Nu er det ikke første gang, en minister er kommet til Folketinget og har sagt: Det kan vi sagtens. Jeg husker en landbrugsminister, der i Markedsudvalget sagde, at han havde kringlet den for mælkeordningerne. Men det gjaldt til Wandsbek. Jeg husker, da skatteministeren sidste gang kom og sagde, at skatteharmonisering overhovedet ikke er noget, der skal ske ud i lang fremtid. Det var lige før vi stemte om EF-pakken. Det viste sig også, at det gjaldt til Wandsbek.

Når ministeren siger, at vi kan fastsætte regler, som sikrer, at vi får indberetninger om konti i udlandet, ved vi allerede nu fra EF-Domstolens hidtidige virke, at det vil blive betragtet som en teknisk handelshindring. Udenlandske banker er ikke i stand til at konkurrere med danske på samme vilkår, når det skal afleveres på et specielt medium.

Udenlandske virksomheder, der har 10, 15 eller 100 danske kunder, og som skal beregne realrenteafgift, er overhovedet ikke i stand til at